02. ANIPEDIA

El benestar dels gossos

ANIMALIA
un campus bestial
Elanco | Programa escolar per al benestar animal

Elanco

02.

Els continguts de l'Anipedia han estat creats per l'AWEC (Animal Welfare Education Center), el Centre d'Educació sobre Benestar d'Animals de la Facultat de Veterinària de la Universitat Autònoma de Barcelona, amb la coordinació d'Elanco Animal Health. Queda estrictament prohibida la distribució i reproducció total o parcial d'aquests continguts sense l'autorització expressa dels autors.

Elanco

índex

1. **La història del gos:** origen i evolució

2. **Com es comuniquen els gossos:** parlem idiomes diferents, però ens podem entendre perfectament

3. **La generositat dels gossos:** com ens ajuden i com podríem ajudar-los

4. **Començar amb "bona pota":** la socialització, la separació de la mare i la primera visita al veterinari

5. Què podem fer perquè els gossos actuïn **com esperem a casa**

6. Com acompanyar els gossos **quan es fan grans**

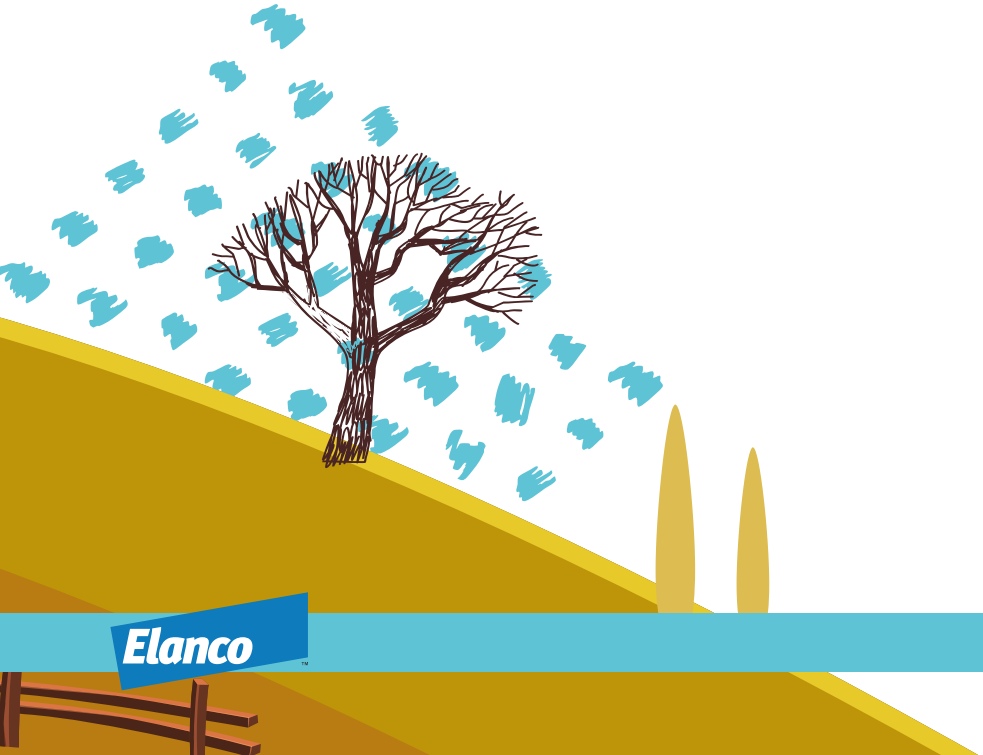

1 La història del gos: origen i evolució

Segur que moltes vegades has sentit a dir que "el gos és el millor amic de l'home". Però, t'has preguntat alguna vegada des de quan som amics les persones i els gossos?

Tot i que no coneixem la data exacta, alguns científics creuen que **l'amistat entre els gossos i els éssers humans va començar fa uns 30.000 o 40.000 anys**. Sens dubte, es tracta d'una relació molt, molt antiga. A més, al llarg de tot aquest temps, els gossos han experimentat una sèrie de canvis —dels quals parlarem més endavant— que han contribuït a que la nostra relació amb ells sigui encara millor.

Una cosa que sí que sabem sobre la història del gos és que **totes les races procedeixen del llop.** T'ho pots creure? Des d'un Chihuahua fins a un Sant Bernat! Tots els gossos, amb la seva increïble diversitat de formes i de mides, tenen un avantpassat comú.

I no només això, sinó que **determinats trets del comportament del llop continuen presents en els gossos** i expliquen algunes de les seves **millors virtuts**.

Per exemple, **els llops són animals socials**, i els agrada viure en companyia d'altres llops. De fet, els llops viuen en famílies que es mantenen juntes durant anys. Els seus membres s'ajuden els uns als altres i col·laboren entre ells per aconseguir aliments i per protegir-se dels perills.

I saps què és el que més apreciem les persones dels gossos? Doncs precisament això, el que els ha convertit en els nostres millors amics: el seu **caràcter social** i la seva **predisposició a col·laborar** amb els altres. Doncs bé, ambdues característiques són, en bona mesura, una **herència directa de l'avantpassat** comú de tots els gossos: el **llop**.

De totes maneres, encara que els gossos procedeixin del llop i comparteixin amb ell algunes característiques, són animals molt diferents, perquè tal com t'hem avançat, **els gossos han anat canviant al llarg de milers d'anys per adaptar-se millor a la convivència amb els éssers humans.**

De fet, una de les diferències més interessants entre els llops i els gossos és que, en molts aspectes, **els gossos adults tenen un comportament molt semblant al dels cadells de llop**. O, per dir-ho d'una altra manera, en certs aspectes els gossos mantenen un comportament infantil durant tota la seva vida. Els científics anomenen aquesta característica ***neotènia***. Com que tenen un comportament juvenil durant tota la seva vida, els gossos **mantenen sempre les ganes de jugar i d'aprendre**. No et sembla increïble?

D'altra banda, no podem parlar de la història del gos sense esmentar la gran **diversitat de races de gossos** que hi ha **a tot el món: més de 300!**

En aquest sentit, és molt important que tinguis en compte que **algunes races estan especialment predisposades a patir determinades malalties**. Un exemple que s'ha estudiat molt és el de les races que tenen el cap aplanat i un musell molt curt. Molts gossos d'aquestes races tenen problemes per respirar amb normalitat, es cansen de seguida quan fan exercici i pateixen molt quan fa calor. Si alguna vegada et planteges conviure amb un gos d'alguna d'aquestes races o coneixes algú que s'ho estigui pensant, tingues-ho present!

Per acabar, hi ha una altra cosa que has de saber sobre la diversitat de races de gossos: durant molts anys ha existit el **costum de tallar les orelles o la cua** d'alguns gossos per modificar el seu aspecte, **per seguir l'estàndard de la raça.** Com pots imaginar, aquestes pràctiques causen **dolor**. A més, com veuràs més endavant, els gossos utilitzen les seves orelles i la seva cua **per comunicar-se amb altres gossos i amb les persones**. Per tant, el costum de tallar-los les orelles o la cua perjudica el seu benestar per partida doble i no s'hauria de fer.

RECORDA:
al llarg de la història, el gos ha anat canviant per adaptar-se millor a la convivència amb les persones, fins a convertir-se en el nostre millor amic

2 Com es comuniquen els gossos: parlem idiomes diferents, però ens podem entendre perfectament

La comunicació és molt important per als animals socials, com els gossos i les persones. De fet, com segurament ja sabràs, una comunicació fluïda és la base de qualsevol relació.

El cas és que **els gossos es comuniquen entre ells de diferents formes mitjançant:**

- Olors
- Sons, com ara lladrucs i grunyits, entre d'altres
- El seu llenguatge corporal

Què succeeix? Que les persones **no podem captar les olors que fan servir els gossos per comunicar-se entre ells**, ja que el nostre olfacte és molt pitjor que el seu. Però sí que podem entendre, almenys en part, el significat dels sons que produeixen i el seu llenguatge corporal.

I és que el **llenguatge corporal** dels gossos pot indicar-nos moltes coses sobre el seu **estat d'ànim**: la postura general del cos o la posició de la cua o de les orelles, per exemple, ens indiquen si un gos té ganes de jugar, si està espantat o, simplement, si està relaxat.

Vegem-ne un parell d'exemples que segur que et són familiars. I, si no és així, comença a observar-ho a partir d'ara:

- Quina postura fa servir un gos per dir-nos —als humans o a altres gossos— que vol jugar?
Efectivament, abaixa la part davantera del seu cos i manté la part del darrere aixecada, al mateix temps que mou la cua d'un costat a l'altre. Et sona, oi?

- Quina postura fa servir un gos quan té por?
Doncs normalment amaga la cua entre les potes posteriors, dirigeix les orelles cap enrere i flexiona les potes. A més, tingues en compte que **els gossos que tenen molta por poden reaccionar malament si t'hi acostes.**

I fixa't que curiós: de la mateixa manera que nosaltres podem entendre el llenguatge dels gossos, ells poden entendre el nostre, almenys en part. **Hi ha gossos que aprenen el significat d'algunes paraules**. De fet, hi ha gossos que són especialment hàbils en aquest aspecte i aconsegueixen aprendre el significat no d'algunes, sinó de moltes paraules.

De totes maneres, sovint el més important no és el significat de la paraula sinó la forma com la diem. Com nosaltres, **els gossos es fixen primer en el to de veu** i després en les paraules pròpiament dites. Per aquesta raó és molt **important parlar de forma suau i amable** i evitar els crits quan ens relacionem amb un gos i, en definitiva, amb qualsevol altre animal.

El nostre llenguatge corporal també és molt important i algunes coses que fem de forma inconscient poden ser **amenaçadores per a alguns gossos**, com per exemple:

- Els moviments bruscos
- Intentar abraçar o subjectar un gos desconegut
- Mirar un gos desconegut directament als ulls

D'altra banda, a vegades, les persones **ens comuniquem amb els gossos de manera indirecta**, és a dir, utilitzant **premis o càstigs** per "dir-los" el que ens agrada i el que no. En aquest sentit, tingues en compte que **els premis sempre són millors que els càstigs** per aconseguir que un animal aprengui. A més, perquè un gos entengui que alguna cosa no ens agrada **n'hi ha prou amb dir "no" de manera enèrgica,** sense haver de recórrer mai al càstig físic. I és que tant els animals com les persones **aprenem millor quan estem relaxats i contents** i, al contrari, és més **difícil aprendre si tenim por o patim estrès**. A tu no et passa el mateix? Si vols ensenyar alguna cosa a un gos, el primer que has de fer és guanyar-te la seva confiança i aconseguir que es trobi a gust. A més, recorda que **els premis i els càstigs només funcionen** si el gos els rep **immediatament després** de la conducta que volem premiar o castigar.

Finalment, una cosa molt important quan ens comuniquem amb els gossos: oi que la vida resulta més fàcil si tots sabem què hem de fer i què esperen els altres de nosaltres? Doncs bé, als gossos els passa el mateix: si volem entendre'ns bé amb ells cal ser **coherents**, és a dir, **mantenir sempre les mateixes regles** o, dit d'una altra manera: hem de tenir clar que el que no es pot fer avui tampoc es pot fer demà. I al revés: el que està permès ara està permès sempre. Sembla lògic oi? Potser sí, però si no seguim aquesta pauta podem provocar **malentesos,** i això pot generar **frustració** i, per tant, que els gossos —igual que ens passa a les persones— **no reaccionin correctament.**

3 La generositat dels gossos: com ens ajuden i com podríem ajudar-los

Alguna vegada t'ha passat que algú explica una anècdota que tu també has viscut i que explicaries de forma diferent?

Per exemple un incident durant l'esbarjo a l'escola amb els teus companys o a casa amb els teus germans. Això és normal, perquè cada persona viu les coses de manera diferent als altres.

Doncs si això passa entre els éssers humans, que pertanyem tots a la mateixa espècie, pensa en **les diferències entre el que podem experimentar les persones i el que poden experimentar els gossos davant d'una mateixa situació.**

Per exemple, imagina que ets en una habitació i al teu costat hi ha un gos. Sou al mateix lloc, però el gos i tu tindríeu impressions completament diferents sobre aquesta habitació:

- Tu veuries molts més colors que el gos
- El gos sentiria sons que segurament a tu et passarien completament desapercebuts

Com ja et vam explicar a l'Anipedia 1, és molt **important que siguis conscient d'aquestes diferències** per comprendre **què produeix benestar o malestar als animals**. Si seguim amb l'exemple anterior, podria ser que el gos notés un soroll molt fort i inesperat i que s'espantés per això mentre que tu ni tan sols has sentit aquest mateix soroll.

No obstant això, **el sentit més diferent entre els gossos i les persones és l'olfacte**, ja que els gossos són capaços de detectar moltes més olors i més intensament que nosaltres. I quan diem moltes ens quedem curts, perquè la diferència entre el que pot olorar una persona i el que pot olorar un gos és tan gran que fins i tot costa d'entendre. Vegem-ne un exemple: quan obres un flascó de perfum, pots notar l'aroma quan l'acostes el nas. Doncs bé, un gos seria capaç de sentir l'olor d'aquest mateix perfum encara que el pot, si estigués a una gran distància.

I és que **els gossos tenen un olfacte tan extraordinari que, a més, ens serveix d'ajuda en diferents circumstàncies**. Com, per exemple, per:

- Trobar persones que s'han perdut o que han patit un accident
- Detectar explosius o substàncies prohibides
- Diagnosticar malalties com el càncer abans que puguin detectar-se d'una altra manera

De totes maneres, l'olfacte no és l'única ajuda que ens poden oferir els gossos. Per exemple, els **gossos d'atura** sovint són indispensables per tenir cura de les ovelles i d'altres animals de granja. Si has tingut l'oportunitat de fer una excursió per una zona de muntanya potser has vist **gossos que protegeixen els ramats**: són animals grans i forts, indispensables en molts països del món, inclòs el nostre, per evitar que els animals salvatges o fins i tot altres gossos els ataquin.

En qualsevol cas, el més valuós que ens poden oferir els gossos és la seva **companyia**. Per exemple, per a les persones que viuen soles, la presència i l'afecte d'un gos són molt positius per al seu benestar.

Els metges fins i tot han descobert que **conviure amb un gos redueix el risc de patir malalties del cor.**

A més, **hi ha gossos que es dediquen** específicament a **cuidar les persones:**

- Gossos pigall per a persones invidents
- Gossos que participen en programes de teràpia

Quan pensem en tot allò que ens ofereixen els gossos resulta molt trist descobrir que, de vegades, **les persones son menys generoses** amb els gossos comparat amb el que aporten a les nostres vides. Sabies que **Espanya és un dels països d'Europa on s'abandonen més gossos?** Doncs, lamentablement, és així. I encara és més trist que el nombre de gossos que s'abandonen cada any a Espanya no ha disminuït en els últims anys.

És evident que encara ens queda molta feina per fer. Però confiem que tu puguis aportar el teu granet de sorra perquè les persones siguem almenys tan generoses amb els gossos com ells ho són amb nosaltres. Com? Doncs començant per una cosa molt bàsica. Has sentit parlar de la **tinença responsable**? És una forma o ajuda per combatre l'abandonament dels gossos. Encara que sembli un concepte complex, la idea que hi ha al darrere és molt senzilla. Simplement vol dir que, quan et planteges conviure amb un gos, abans has d'estar segur que vols i que **pots proporcionar-li l'atenció que necessita:**

- Alimentar-lo adequadament
- Portar-lo al veterinari
- Treure'l a passejar
- Passar temps amb ell

Perquè si no és així, no estàs en condicions de poder compartir la teva vida amb un gos. Només cal que siguem **honestos amb nosaltres mateixos i respectuosos amb un animal que, com hem vist, té molt a oferir-nos.**

RECORDA:
els sentits dels gossos i els de les persones són diferents, cosa que ens beneficia gairebé tant com comptar amb la seva companyia

4 Començar amb "bona pota": la socialització, la separació de la mare i la primera visita al veterinari

És obvi que cada persona és única i que té la seva pròpia personalitat o temperament. Amb els animals passa el mateix. Encara que hi ha comportaments comuns a tots els gossos, **cada gos és diferent de tots els altres perquè té la seva pròpia personalitat.**

Però a diferència d'altres animals —com els poltres, els vedells o els xais—, **els gossos neixen poc desenvolupats**: durant els primers dies de vida no poden veure-hi ni sentir-hi i la seva capacitat de moure's és bastant reduïda. En realitat, durant **les dues primeres setmanes** la seva activitat principal consisteix en **dormir i menjar**. A partir de la tercera setmana de vida, el cadell comença a **moure's més** i al final de la **tercera setmana** normalment **ja és capaç de veure-hi i sentir-hi.**

Doncs bé, aquest període de temps **de les 3 a les 12 setmanes —o 3 mesos— de vida, aproximadament,** conegut com ***període de socialització***, es pot considerar **el més important de la vida d'un gos** perquè influeix en els aspectes següents:

- Benestar
- Conducta i temperament posteriors
- Relació amb nosaltres, els seus amics humans

Durant aquesta etapa de la vida, el cadell es troba en una **situació única**, gairebé màgica: d'una banda és capaç **d'explorar el seu entorn i acostumar-se a tot el que l'envolta** i, de l'altra, encara és **molt atrevit i no s'espanta** —o s'espanta poc— de les coses noves. Més endavant, quan el cadell hagi fet els 3 mesos de vida, començarà a mostrar-se més desconfiat davant de les coses que no ha conegut abans.

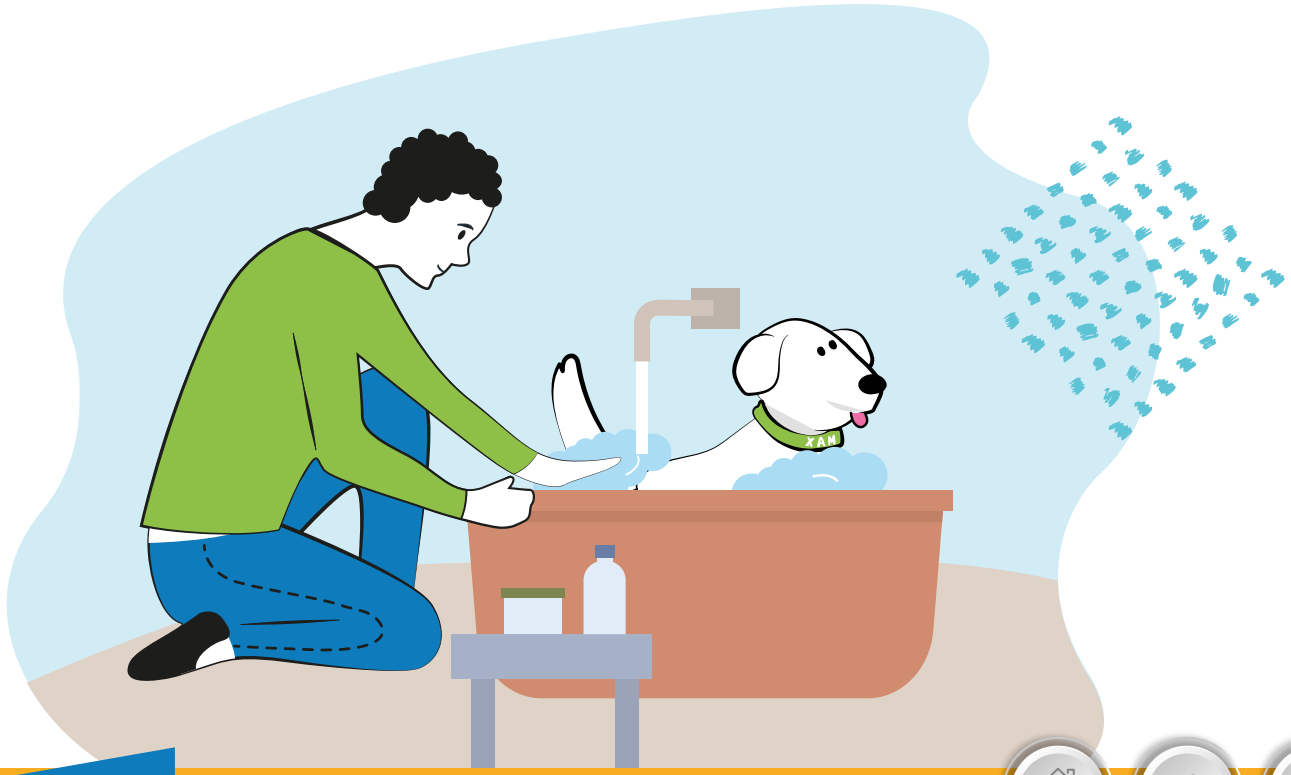

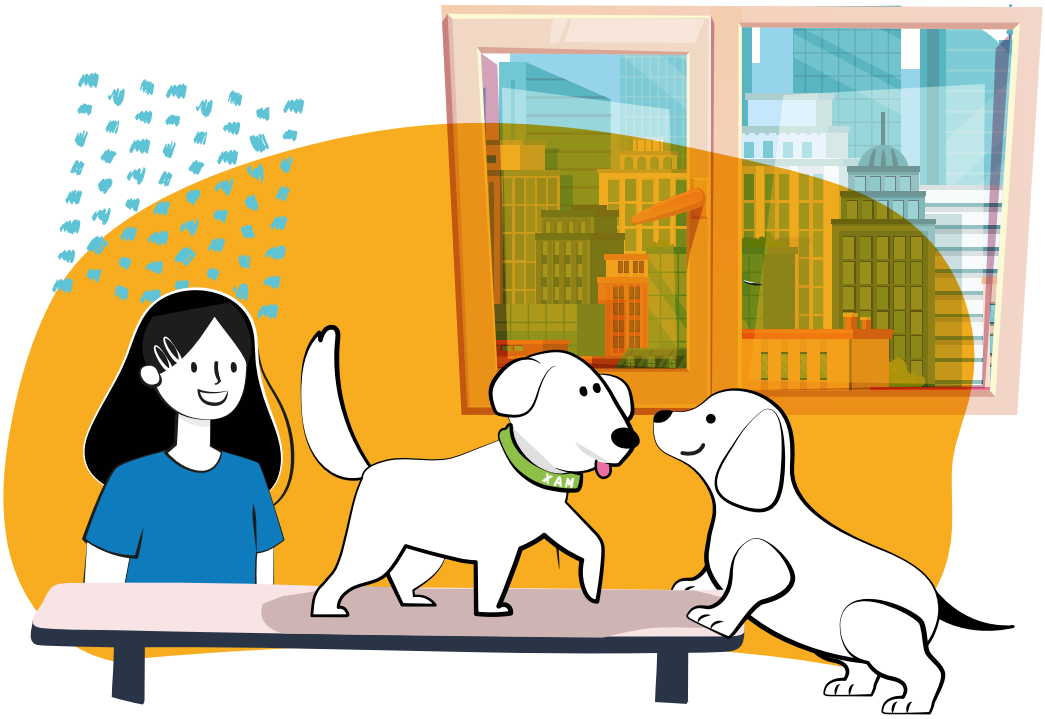

Per això **és molt important que** durant aquest període de socialització —de les 3 a les 12 setmanes aproximadament—, el cadell:

1. Tingui contacte amb:

- Altres gossos
- Persones adultes
- Nens

D'aquesta manera **creixerà sense tenir-los por.**

2. S'acostumi

A totes aquelles coses amb què probablement haurà de conviure al llarg de la seva vida, com per exemple:

- Altres animals
- El soroll del trànsit

En això consisteix precisament el que coneixem com a ***socialització* del cadell**: acostumar-lo a tantes coses com sigui possible durant aquest període de temps comprès entre les 3 i les 12 setmanes d'edat.

És molt important, a més, que aquest procés es faci:

- Gradualment
- Sota supervisió
- De manera agradable per al cadell

Perquè entenguis la importància d'aquest procés pensa: per exemple, en un **gos que durant tota la seva vida té por pràcticament de tot**: dels altres gossos, de les persones, dels sorolls, del trànsit, etc. Creus que la vida d'aquest animal pot ser agradable? Oi que no? Doncs hi ha molts gossos que tenen aquest tipus de vida **perquè no van ser ben socialitzats quan eren cadells.**

A més d'assegurar-li una bona socialització de les 3 a les 12 setmanes de vida, **perquè un gos desenvolupi un bon caràcter també és molt important** no separar el cadell de la mare abans d'hora, ja que aprèn moltes coses d'ella. Per exemple, la mare l'ensenya a no mossegar amb força quan el que vol és jugar. Per això els cadells que han estat separats de la seva mare massa aviat acostumen a jugar d'una manera molt brusca que, fins i tot, pot arribar a resultar molesta per a les persones, com veurem més endavant. En general es recomana **no separar el cadell de la mare abans de les 8 setmanes d'edat.**

Finalment, perquè la vida del nostre amic comenci amb bon peu, o millor dit amb bona pota, mai no hem d'oblidar una cosa molt important: **la primera visita al veterinari** perquè ens informi de les atencions que necessitarà l'animal:

- Alimentació
- Prevenció de malalties parasitàries
- Vacunacions

Aprofita en aquesta primera visita per demanar al teu **veterinari consells o pautes sobre com educar bé el cadell.**

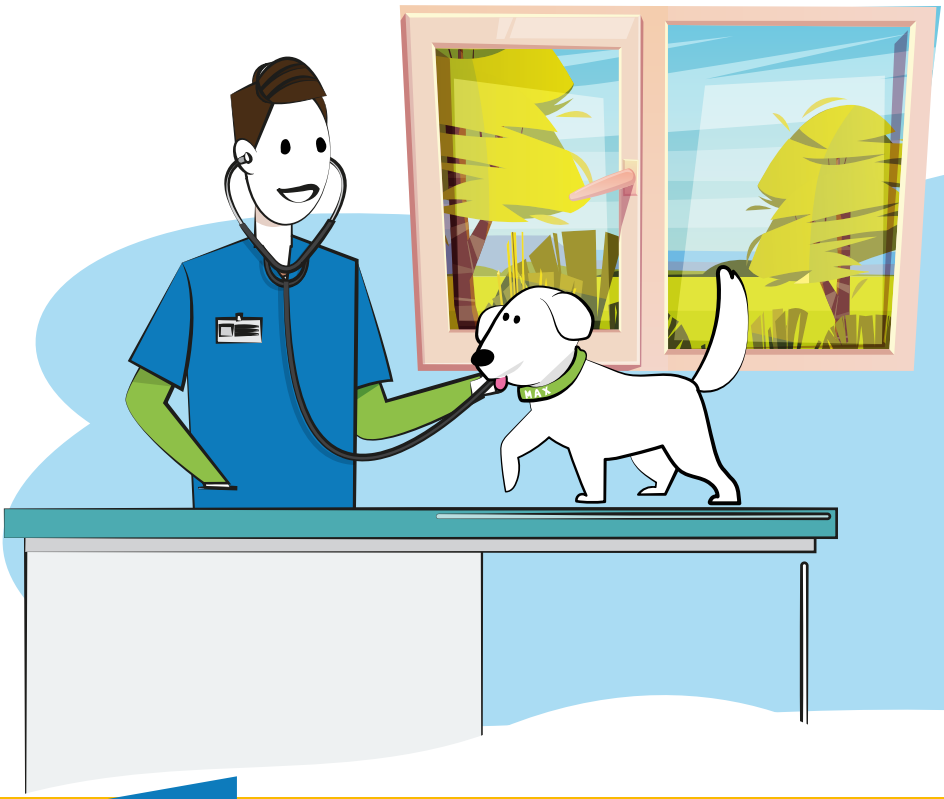

RECORDA:
els 3 primers mesos de vida d'un cadell són crucials perquè tingui un bon caràcter i per al seu benestar futur

5 Què podem fer perquè els gossos actuïn **com esperem a casa**

És evident que el gos és el millor amic de l'home.

Però llavors per què **hi ha gossos que a vegades es comporten d'una manera que ens pot resultar molesta** a les persones? Perquè **tenen por.** Fixa't en aquestes situacions:

1. Amb freqüència els gossos mostren conductes problemàtiques **quan es queden sols a casa, sense la companyia de les persones**. Davant d'aquesta circumstància hi ha gossos que reaccionen:

- Trencant coses
- Embrutant la casa
- Bordant contínuament

La raó d'aquestes conductes sovint és que **el gos té por de quedar-se sol**. I això pot passar perquè:

- El gos és molt **dependent** de les persones i necessita estar sempre amb elles
- En algun moment **es va espantar molt quan era sol** a casa
- Segons s'ha descobert, els gossos **que es comporten de forma canviant amb les persones** (de vegades, fan cas i d'altres no en fan), son més propensos a reaccionar malament quan estan sols

Sigui quina sigui la causa, el més important és que sàpigues que **el gos** no es comporta així amb la intenció de molestar les persones sinó simplement perquè **està espantat**. Per tant, **castigar el gos** no només és **injust** sinó que no serveix de res i pot fins i tot **empitjorar la situació.**

A més, tingues en compte que **aquest problema es pot resoldre** amb l'ajuda d'un **veterinari especialista en comportament animal.**

2. Hi ha gossos que tenen molta **por dels sorolls forts** com ara els trons o els petards. A vegades s'espanten tant que **fins i tot es poden fer mal** perquè intenten allunyar-se del soroll sigui com sigui. Els gossos que tenen aquest problema ho passen francament malament quan hi ha una tempesta amb trons o una celebració amb petards o focs artificials.

Com hem vist abans, el millor és **consultar un veterinari**, que podrà explicar-nos quina és **la millor manera d'ajudar** l'animal.

A més de comportar-se de forma molesta perquè tenen por, un altre exemple de conducta problematica, és la que mostren **alguns gossos** en **reaccionar de forma agressiva amb altres gossos o persones**. En gran part d'aquests casos els gossos no són agressius, sinó que reaccionen així per raons com per exemple:

- Els gossos que tenen **una malaltia que els produeix dolor** estan més **irritables** i poden reaccionar malament quan ens hi acostem o intentem tocar-los
- Hi ha gossos que són agressius **perquè tenen por i intenten protegir-se**. Pot ser que el seu període de socialització no fos adequat. Tal com expliquem a l'apartat 4, la **socialització** durant els primers mesos de vida és molt important precisament per evitar aquest tipus de problemes
- També és possible que hi hagi gossos que reaccionin malament com a resposta al fet que se **senten frustrats**, tal com vam veure també en l'apartat 4

En qualsevol cas, recorda això:

- Abans d'apropar-te o acariciar un gos que no coneixes hauries de preguntar a la persona que l'acompanya si pots fer-ho o no

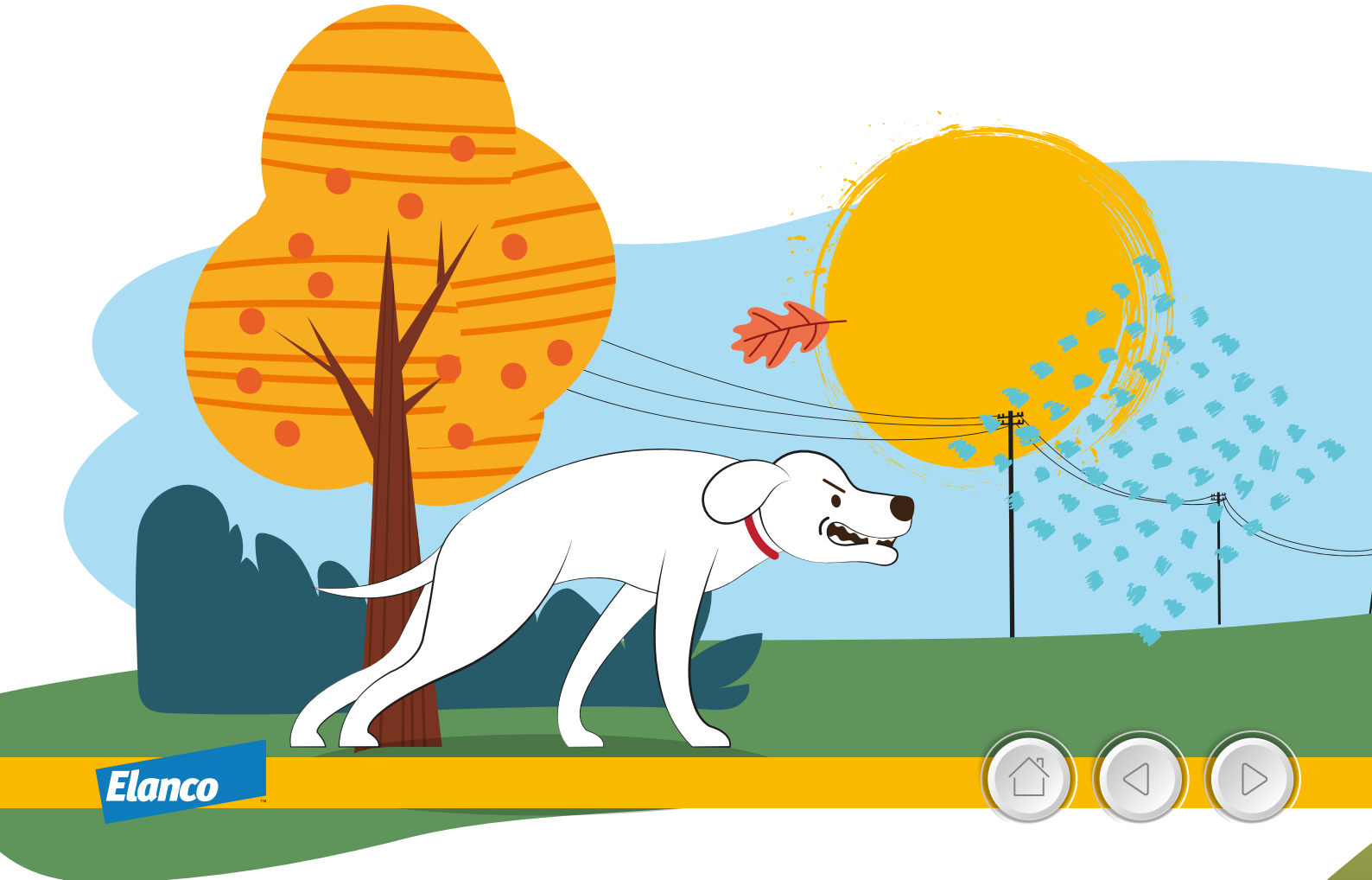

- A més, has de fixar-te en la postura del gos i en la seva reacció quan t'hi acostes perquè et permetrà saber si el gos se sent còmode o no amb la teva presència

Com en les situacions anteriors, el millor que podem fer quan un gos es comporta de forma agressiva és **consultar un veterinari especialista en comportament animal**. I sobretot no facis cas dels programes de televisió que diuen que el que cal fer és imposar-se al gos per la força, perquè és un consell completament equivocat, que pot posar-te en una situació de perill i agreuja el problema.

A hores d'ara segurament t'estàs preguntant **per què t'estem parlant d'aquestes conductes problemàtiques**. Per aquestes tres raons:

1. Poden fer que **la relació entre el gos i els éssers humans amb qui conviu es deteriori**, una situació que és dolenta per a tots

2. Encara que sigui molt trist, **hi ha gossos que acaben sent abandonats per aquestes conductes**. Com recordaràs l'abandonament és molt freqüent a Espanya

3. La causa de moltes d'aquestes conductes és que **el gos no es troba bé** perquè:

- Té una malaltia que li produeix **dolor** o altres problemes

- Està **estressat**, una qüestió que ja vam comentar a l'Anipedia 1 d'introducció al benestar animal

Per això és **molt important,** tant per al **benestar del gos com per al de les persones, prevenir i tractar les conductes problemàtiques.**

RECORDA:
a vegades, els gossos es porten malament. Però no és per molestar-nos sinó perquè tenen algun problema (por, dolor o frustració). En aquests casos has de consultar sempre un veterinari especialista en comportament animal

6 Com acompanyar els gossos **quan es fan grans**

Els gossos van canviant a mesura que es fan grans. Exactament igual que les persones. Has sentit alguna vegada un adult queixar-se que es fa gran quan no pot fer alguna cosa com la feia abans? Encara que ara no ho creguis perquè ets molt jove, és normal.

Però **cada gos envelleix de forma diferent** i, sobretot, **no tots els gossos es poden considerar ancians a la mateixa edat**. De mitjana, es considera que **un gos arriba a la vellesa als 8 o 9 anys.** No obstant això, cal tenir en compte que:

- **Els gossos petits acostumen a mantenir-se joves durant més temps i viure més anys** que els gossos grans
- **Hi ha gossos que envelleixen de manera saludable,** mentre que **altres** no tan afortunats **pateixen problemes de salut quan es fan grans**

En qualsevol cas, **els gossos ancians necessiten una atenció especial.** És molt important **saber quines són les seves necessitats** perquè tinguin una **vida feliç** fins l'últim moment. Vegem què podem fer davant de les situacions següents:

1. És normal que **els gossos ancians** —tant els que han tingut la sort d'envellir de manera saludable com els que no— siguin **menys actius i més tranquils** que els gossos joves. A més, **els agrada especialment seguir sempre les mateixes rutines** i no els agraden gaire el canvis. És a dir, prefereixen portar una vida calmada i sense grans ensurts.

2. De vegades **la vellesa comporta problemes de salut**. De fet, els gossos ancians tenen més probabilitats de patir certes malalties que els gossos joves. Algunes d'aquestes malalties fan que els gossos grans tinguin més **dificultats per moure's** i per exemple: pujar o baixar escales. **És important que els facilitem les coses** procurant que puguin arribar als llocs importants, sense dificultat, com per exemple:

- On tenen el menjar i l'aigua
- Allà on descansen

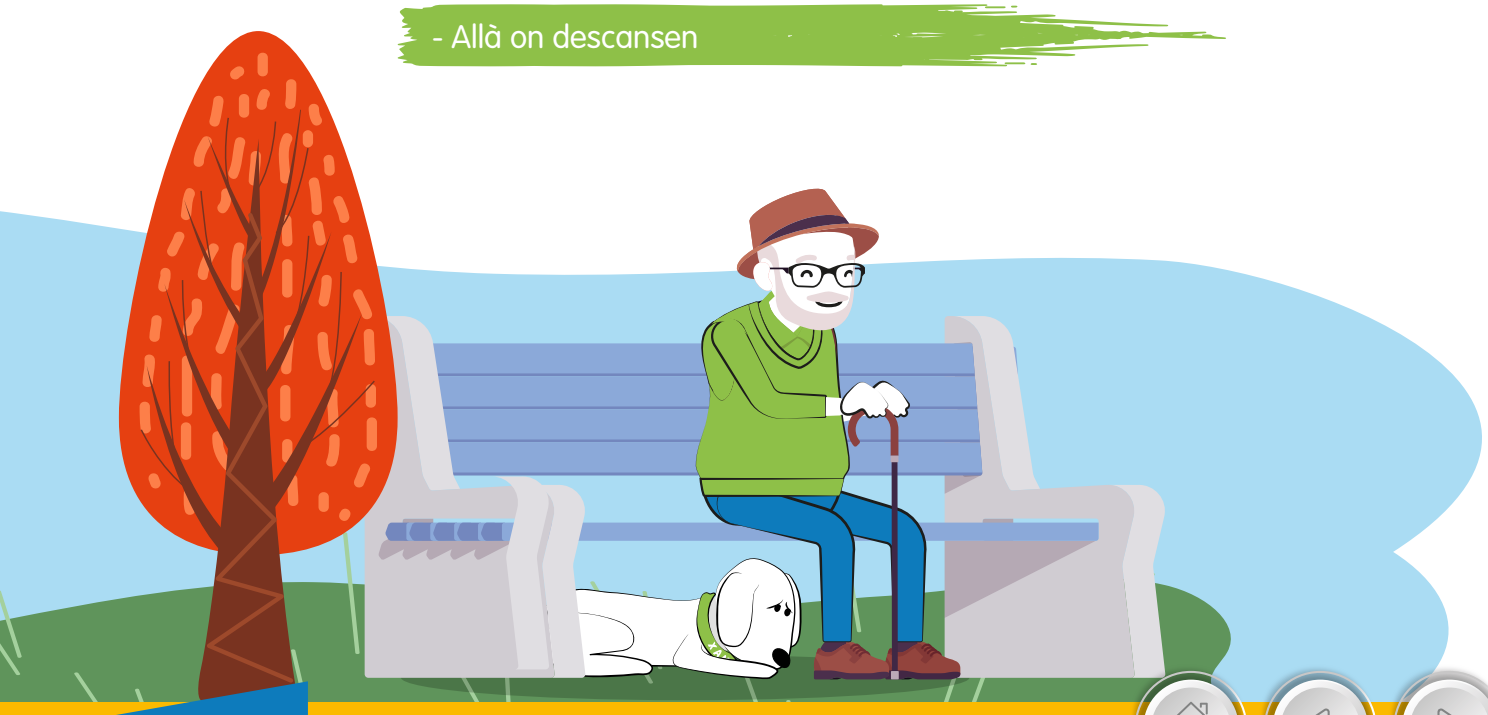

Però atenció!, perquè **això no vol dir que el millor per a un gos més gran sigui estar-se ajagut a casa tot el dia** sense fer res. Tot el contrari! Un dels secrets perquè els gossos estiguin **sans i feliços durant la vellesa,** és que es **mantinguin actius**. És molt important **adaptar l'activitat** a les característiques de cada gos i recordar que els gossos ancians s'han de prendre les coses amb més calma que els joves.

En realitat, tenir l'oportunitat de **jugar** i de **fer exercici cada dia** és molt important per a la **salut i el benestar de tots els gossos**, cadells, adults i fins i tot ancians.

Recordes que a l'Anipedia 1 vam parlar de **l'enriquiment ambiental** i de com n'és d'important per al **benestar dels animals**? Doncs bé, en el cas dels gossos podem practicar aquest enriquiment:

- A través de la **companyia** dels seus amics humans
- Oferint-los l'oportunitat de **córrer, jugar i d'explorar.** Com per exemple sortint a passejar encara que visquin en un jardí enorme. Com vam explicar en l'apartat 3, els gossos tenen un sentit de **l'olfacte extraordinar**i i per a ells és molt important explorar i olorar coses noves per **continuar descobrint noves olors** en cada passejada

I és que **l'activitat física** —caminar, córrer i jugar— és necessària perquè els gossos siguin **feliços** però sobretot perquè estiguin **sans**. Saps per què? El cas és que un dels principals problemes de salut dels gossos és l'**obesitat**, que augmenta el risc que els gossos pateixin diverses malalties, algunes d'elles molt greus. Així que no ens podem prendre l'obesitat a la lleugera. Què podem fer per **combatre-la**?:

- Seguir les recomanacions del **veterinari** sobre com **alimentar** el gos
- Mantenir el gos **actiu durant tota la seva vida**. Però cal **evitar l'activitat física quan les temperatures són molt altes** o l'animal està malalt ja que els gossos són sensibles a la calor

En definitiva, com comentàvem abans, sempre haurem **d'ajustar l'activitat física a l'edat, la raça i l'estat de salut del gos.**

3. A més, **algunes de les malalties** que són més freqüents en els gossos ancians **poden provocar dolor.** Per això hem d'estar **atents al comportament** del nostre amic i **consultar un veterinari,** si sospitem que pateix dolor i per exemple:

- Es mou amb molta dificultat
- Ha perdut la gana
- Està trist

Afortunadament, avui en dia disposem de **productes** (sempre receptats per un veterinari) **que alleugen el dolor** que poden patir les nostres mascotes.

4. Finalment, hi ha gossos que en envellir pateixen una malaltia del cervell que els produeix **pèrdua de la memòria i desorientació.** Aquesta malaltia s'assembla bastant a altres que afecten algunes persones grans. Per aquesta raó **hi ha científics que estudien aquesta malaltia dels gossos ancians** amb l'esperança que els permeti **aprendre més sobre com prevenir i tractar malalties similars de la gent gran.**

Ja veus, **fins i tot quan es fan grans i estan malalts, els gossos continuen ajudant-nos** de mil maneres diferents.

RECORDA:
a mesura que es fan grans els gossos necessiten més calma. Tot i això, hem d'intentar mantenir-los sempre actius perquè estiguin sans i feliços

Notes

ANIMALIA
un campus bestial
Elanco | Programa escolar per al benestar animal

AWEC ANIMAL WELFARE EDUCATION CENTRE

Elanco

Elanco i la barra diagonal són marques registrades d'Elanco o les seves filials. © 2022 Elanco. PM-ES-21-0586
La informació d'aquest document procedeix de CAWEC